

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר

מריה זקוטסקי
ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן

המערערת

נגד

1. כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב
2. ועדת המשמעת הפועלת מכוח סעיף 44 לפקודת
הרופאים

המשיבים

2

3

פסק דין

4

5

1. לפניי ערעור על פי סעיף 47 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז – 1976 (להלן: "הפקודה") על אמצעי המשמעת אשר הוטל על המערערת בהחלטת המשיב 1, כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב (להלן גם: "המשיב"), אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות מכוח סעיף 41 לפקודה, מיום 30.11.14, לפיה הותלה רישיונה של המערערת כרופאה לפרק זמן של שמונה שנים, שתחילתן מיום נקיטת ההשעיה המנהלית הזמנית ביום 12.6.13.

2. המערערת הינה רופאה מורשית, אשר עלתה ארצה בשנת 2000, סיימה את התמחותה בהרדמה בבית חולים מאיר בכפר סבא בשנת 2008 והפכה לרופאה מומחית בהרדמה.

3. ביום 2.6.13 הוגש נגד המערערת כתב אישום בבית משפט השלום בכפר סבא במסגרת תיק פלילי 45427-05-13, בו הואשמה בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות שיש בהם לסכן חיי אדם, לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977; עבירה של ניפוק תרופות מרשם ללא מרשם, לפי סעיפים 60 ו-62(א) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א – 1981; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

4. במסגרת עסקת טיעון הודתה המערערת בעבירות שיוחסו לה והיא הורשעה בעבירות אלו. העובדות הצריכות לעניין שבפנינו הן כדלקמן:

5. המערערת עבדה בבית החולים מאיר בכפר סבא, וניהלה מערכת יחסים עם אדם בשם שמעון קופר (להלן: "קופר"), אשר היה נשוי אותה עת לגיני קופר. קופר הציג בפני המערערת

1 מתוך 14

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

- 1 מצג שהוא לפיו הוא עובד בשירות כוחות הביטחון. עובר לחודש אוגוסט שנת 2009, פנה קופר
  - 2 אל המערערת וסיפר לה כי הוטל עליו לבצע משימה סודית במסגרתה עליו לצאת לחו"ל כדי
  - 3 להתנקש באדם בשליחות כוחות הביטחון. על מנת לבצע את ההתנקשות ביקש קופר לברר
  - 4 עם המערערת האם יש חומר קטלני שאינו נגלה בבדיקה טוקסיקולוגית. הגם שהמערערת
  - 5 תהתה מדוע קופר אינו מקבל את החומר האמור מן הגורמים המתאימים בכוחות הביטחון
  - 6 וחרף העובדה שפטר אותה בתשובה סתמית, הבטיחה בכל זאת לברר עבורו את הנושא.
  - 7 במהלך חודש מאי 2009 או במועד סמוך לכך, פנתה המערערת לחברתה ד"ר פאולינה
  - 8 קליימן, רופאה מרדימה באותו בית חולים בו עבדה המערערת, שיתפה אותה בכל פרטי
  - 9 "המשימה הסודית" וביקשה להתייעץ עמה בנוגע לשאלה שהפנה אליה קופר. ד"ר קליימן
  - 10 הביעה ספק רב באשר לאמינות הסיפור שסיפר קופר למערערת ואף אמרה זאת באופן
  - 11 מפורש למערערת טרם אספקת החומר, ואולם המערערת התעלמה מדבריה.
-
- 12 6. לאחר בדיקה מקצועית שערכה המערערת בנוגע לחומר הקטלני המתאים לצרכיו של
  - 13 קופר, מסרה לו המערערת את שם החומר ואף הסבירה לו את יתרונותיו בכל הנוגע
  - 14 להתפרקותו המהירה בדם והמוות המהיר שביכולתו לגרום. בהמשך לכך, גנבה המערערת
  - 15 מבית החולים שלוש אפולות של החומר הקטלני האמור, שהינו תכשיר מרשם לפי פקודת
  - 16 הרוקחים (נוסח חדש), ומסרה אותם לידי קופר ביחד עם מזרק מתאים והסבר באשר לאופן
  - 17 השימוש, זאת חרף חשדה כאמור לעיל, ואף שהמערערת ידעה כי ביכולתו של החומר להזיק
  - 18 לאדם ואף להמיתו.
-
- 19 7. כפי שמציינים ב"כ הצדדים בכתבי טענותיהם, הגב' גיני קופר, אשתו של קופר, מתה,
  - 20 וכנגד קופר הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי מרכז (תפ"ח 47934-11-12) במסגרתו
  - 21 מואשם קופר ברציחתה של גיני באמצעות החדרה לגופה של חומר קטלני או בדרך שאינה
  - 22 מותרת סימן בגופה. הליך זה תלוי ועומד וטרם ניתנה בו הכרעת דין.
-
- 23 8. במחצית חודש נובמבר 2012 נעצרה המערערת על ידי משטרת ישראל בחשד שסייעה
  - 24 לקופר ברציחת אשתו. לאחר ששהתה במעצר במשך כחודש, שוחררה המערערת בהחלטת
  - 25 בית משפט השלום מיום 26.11.12, בתנאים מגבילים, וביניהם, איסור מוחלט לעיסוק
  - 26 ברפואה. בסופו של דבר הוגש נגד המערערת כתב אישום, כמפורט לעיל, ביום 2.6.13.
-
- 27 9. עם הגשת כתב האישום, המליצה הוועדה המיוחדת שהתכנסה מכוח סעיף 44א'
  - 28 לפקודה, על התליית רישיונה של המערערת כרופאה לתקופה של 6 חודשים, וביום 12.6.13

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1 אימץ מנהל הכללי של משרד הבריאות את המלצת הוועדה והורה על התליית רישונה של
2 המערערת כרופאה למשך חצי שנה.

3 10. במסגרת עסקת טיעון, לפיה הודתה המערערת בעובדות ובעבירות כתב האישום
4 המתוקן שהוגש בגדרה של עסקת הטיעון, הורשה המערערת ביום 8.1.14 בעבירות שיוחסו
5 לה בכתב האישום המתוקן. כן הוסכם כי במידה ויתקבל בעניינה תסקיר חיובי, יטענו
6 הצדדים במשותף להטלת עונש על המערערת של חצי שנת מאסר בפועל בדרך של עבודות
7 שירות, ומאסר על תנאי.

8 11. על בסיס הרשעת המערערת, ועוד לפני שנגזר דינה בהליך הפלילי, הוגשה כנגד
9 המערערת קובלנה ביום 12.1.14 על ידי המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, לפי סעיף 41(5)
10 לפקודה.

11 12. ביום 15.7.14, ולאחר שהוגש לבית משפט השלום תסקיר חיובי למערערת, בו נפרש
12 מלוא סיפור קשריה של המערערת עם קופר ופירוט מסכת ההטעיות עליה נבנו היחסים שבין
13 השניים ואשר הובילו את המערערת לשתף פעולה עם קופר, נגזר דינה של המערערת בהליך
14 הפלילי, בגדרו החליט בית המשפט להטיל על המערערת שישה חודשי מאסר בפועל בדמות
15 עבודות שירות, ומאסר על תנאי. בגדרה של גזר הדין מציין בית המשפט את הדברים
16 הבאים:

17 הוגש בעניינה של הנאשמת תסקיר מבחן מפורט ויסודי. נסקרו
18 בהרחבה תולדות חייה של הנאשמת, לרבות מצבו הרפואי
19 המיוחד של בנה יחידה והתלות שלו בה. לנאשמת אין הרשעות
20 קודמות ולא נפתחו נגדה תיקים נוספים מאז המתואר בכתב
21 האישום המתוקן. לאורך 6 שנות הקשר הזוגי שלה עם קופר,
22 פיתחה בו הנאשמת תלות ויחסי אמון. קופר יצר עם הנאשמת
23 קשר קרוב וסייע לה בטיפול בצרכיו המיוחדים של בנה, באופן
24 שרק הגביר את אמונה בו. הנאשמת חשבה שסיועה לקופר
25 משמעו סיוע למדינה. לאחר חשיפת הפרשה הבינה הנאשמת כי
26 קופר הונה אותה ואת סביבתה הקרובה לאורך שנים. היא קיבלה
27 אחריות מלאה על התנהגותה, והעובדה כי להבנתה היה לה חלק
28 במותה של ג'ני גרמה לה לתחושות זעזוע, אכזבה מעצמה, כישלון
29 ובושה. הנאשמת חשה אחריות למותה של ג'ני למרות שלא
30 הואשמה ולא הורשעה בעבירת המותה. הנאשמת מושעת זה
31 חמש שנים מעבודתה כרופאה, אין לה קשר עם קופר, והחשיפה
32 התקשורתית מגבילה את אורחות חייה. שירות המבחן העריך כי
33 קטן הסיכון להישנות התנהגות דומה מצד הנאשמת. לדעת
34 השירות, העונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון הולם בנסיבות

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

- 1 העניין ויאפשר במידת האפשר לנאשמת, בתום ריצוי העונש,
2 לשוב ולעסוק במקצוע הרפואה.
- 3 13. בעקבות מתן גזר הדין התקיים ביום 31.7.14 דיון בפני וועדת המשמעת, במסגרתו
4 הודתה המערערת בפני הוועדה בעובדות כתב הקובלנה, ובהתאם להודאתה הורשעה במיוחס
5 לה. בהמשך הדיון, נשמעו טענות הצדדים בהרחבה באשר לאמצעי המשמעת שראוי להטיל
6 על המערערת.
- 7 14. לאחר שמיעת הצדדים כאמור, הגישה הוועדה את המלצותיה לשר הבריאות ביום
8 12.11.14. להלן מקצת דבריה של הוועדה במסקנותיה:
- 9 "הוועדה בבואה לדון במקרה לא דנה בתוצאותיו הטראגיות של האירוע
10 שאינן המיוחסות לנקבלת, אלא במעשיה ובהתנהגותה עובר לכך.
11 הועדה טבורה כי מעשיה של הנקבלת חמורים לאין שיעור. הנקבלת
12 ניצלה את ידיעותיה הרפואיות, את מעמדה כרופאה מרדימה ואת
13 נגישותה לתרופות, כשהיא גונבת ציוד ותרופות מבית החולים, מעשה
14 שקלון דבק בו. הנקבלת מעלה באופן חמור ביותר באמון שנתן בה
15 מעבידה, הנקבלת פגעה באמון הציבור, במי שהורשו לעסוק ברפואה
16 ובמערכת הבריאות. הנקבלת פגעה באמון ציבור החולים שעשו
17 להיזק לטיפולם לכשיוודעו למעשיה הנואלים".
- 18 התנהגותה ומעשיה מצביעים על חוסר שיקול דעת, על פזיזות ורשלנות
19 חמורים. התנהגותה ומעשיה מהווים כשל מוסרי ואתי כבדים".
- 20 (השגיאות בנוסח המקורי, ב.ג.)
- 21 15. במסמך האמור מציינת הוועדה את העבירות בהן הורשעה המערערת בהליך הפלילי
22 וכן את טענות הצדדים באשר לאמצעי המשמעת שראוי להטיל עליה; וכן, מודיעה הוועדה כי
23 ברוב דעות היא ממליצה לשר הבריאות להתלות את רישיונה של המערערת מלעסוק ברפואה
24 לתקופה של חמש שנים, כאשר דעת המיעוט בוועדה הייתה סבורה שיש להמליץ על ביטול
25 רישיונה של המערערת לצמיתות.
- 26 16. המלצות הוועדה הועברו לכב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו סמכויות
27 שר הבריאות בענייני משמעת, יחד עם כל יתר החומר הרלבנטי, לרבות פרוטוקול הוועדה,
28 החלטות בית המשפט בהליך הפלילי, וטענות הצדדים בפני הוועדה. בהחלטתו מיום
29 30.11.14 קבע כב' השופט סטרשנוב כי יש להתלות את רישיונה של המערערת לתקופה של

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1 שמונה שנים, שתחילתן מיום ההתליה המשמעתית הזמנית, היינו מיום 12.6.13, כמפורט
2 לעיל.

3 17. ערעורה של המערערת מוגש כנגד חומרת אמצעי המשמעת שנגזר עליה.

4 18. בהחלטתו האמורה מיום 30.11.14 קבע כב' השופט סטרשנוב כדלקמן:

5 "אכן, מקרה חמור מאין כמוהו ומצמרר עד אימה בפנינו,
6 שאלמלא אירע במציאות ניתן היה להגדירו בתחום המדע
7 הבדיוני. ועדת המערערת היטיבה לתאר את חומר מעשיה של
8 הנקבלת, עד כדי פלצות, ואין לי אלא לשוב ולסמוך את ידי על
9 דבריה של הוועדה – כלשונם, בכוונתם וברוחם: 'הנקבלת מעלה
10 באופן חמור ביותר באומן שנתן בה מעבדה. הנקבלת פגעה באמון
11 הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה ובמערכת הבריאות.
12 הנקבלת פגעה באמון ציבור החולים שעשויים להיזקק לטיפול
13 לכשייוודעו למעשיה הנואלים. התנהגותה ומעשייה מצביעים על
14 חוסר שיקול דעת, על פזיזות ורשלנות חמורים. התנהגותה
15 ומעשייה מהווים כשל מוסרי ואת כבדים'.

16 וכל המוסיף – אף גורע!

17 עם כל ההבנה לנסיבות המקלות בפרשה זו, כפי שפורטו ע"י ב"כ
18 של הנקבלת וע"י הוועדה עצמה – לרבות שיתוף הפעולה שלה עם
19 המשטרה, הודאתה באשמה והבעת חרטתה הכנה, וכן תסקיר
20 שירות המבחן החיובי שהוגש אודותיה – נראית לי תקופת
21 ההתליה המומלצת ע"י רוב חברי הוועדה קלה ביותר, ואינה
22 הולמת את חומרתה היתרה של המעשים אף אם לנקבלת לא
23 יוחסה התוצאה המחרידה שארעה, לכאורה.

24 מצערת גם העובדה, שהנקבלת לא שעתה לאזהרותיה של
25 חברתה, ד"ר קליימן, אשר הטילה ספק רב באמינות הסיפור
26 והתרתה בנקבלת כי מדובר, ככל הנראה, בסיפור בדים. אין ספק,
27 שכל בר-דעת, והנקבלת בכלל זה, היה צריך להעלות בדעתו שאם
28 מטילים על איש כוחות הביטחון 'משימת חיסול' מבלי להותיר
29 עקבות – אין שולחים אותו לתור בשווקים ולטייל בדרכים על מנת
30 לאתר את הרעל הקטלני המתאים.

31 איני מתעלם גם מהעונש הקל, יחסית שנגזר על הנקבלת בהליך
32 הפלילי בבית משפט השלום, שעה שביהמ"ש אימץ את הסדר
33 הטיעון בין הצדדים וגזר עליה עונש של שישה חודשי מאסר
34 בלבד, שירוצו בעבודות שירות. אולם – כפי שקבעתי לא אחת
35 בעבר – הפנ הפלילי, לאחד והפנ המקצועי של היותה של הנקבלת
36 רופאה מורשית שמעלה קשות באופן שניתן בה, לאחד...

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1 לסיכום – אודה ולא אכחד, כי דעתי נוטה לעבר עמדת המיעוט,
2 דווקא, ובה המלצה לבטל כליל את רישיונה של הנקבלת, עקב
3 חומרת מעשיה. יחד עם זאת, לאחר התלבטות לא קלה, ובשים לב
4 לנסיבות המקלות בפרשה זו, וכן להלכה שאין הערכאה הגבוהה
5 נוטה למצות את הדין עם מי שנותן את הדין בפניה גם מחמירה
6 היא בענשו – החלטתי להטיל על הנקבלת התליית רישיון למשך
7 שמונה שנים."

8 19. לטענת המערער, המלצת הוועדה, וכן החלטתו של כב' השופט סטרשנוב, מתעלמות
9 מן הנסיבות המיוחדות והטרגיות של המקרה שלפנינו. בכתב הערעור פורש ב"כ המערער
10 בפני בית המשפט את הסאגה הארוכה שהובילה למעשים בהם הורשעה המערער בפלילים
11 ואשר עומדים בבסיס ההליך המשמעתי שהתנהל נגדה, ממנה עולה כי המערער נפלה קורבן
12 לכוח השכנוע העצום של קופר, פסיכופט קיצוני, אשר הצליח לשכנע כי הינו סוכן של
13 שירותי הביטחון של מדינת ישראל וכי הוא אכן זקוק לקבל מאת המערער את החומר
14 הקטלני שהעבירה לידי, לשם ביצוע משימת חיסול של אחד מאויביה המסוכנים ביותר של
15 מדינת ישראל. לדברי ב"כ המערער, היא האמינה, באמת ובתמים, לא רק שאין עבירה
16 במעשיה, אלא שהיא מבצעת מעשה פטרייטי מהדרגה הראשונה, כאשר היא מספקת לידי
17 של קופר את החומר בו ישתמש, תוך שמסכן את חייו בביצוע משימה מסוכנת בחו"ל, לשם
18 חיסול אותו אויב מדינה. כוחו של קופר להשפיע במידה כה קיצונית על מעשיה של המערער
19 התפתח לאיטו מאז נקשרו קשרי ידידות בינו לבין המערער משך מספר שנים שקדמו
20 למעשה נשוא ההליכים שנקטו נגדה. השניים הפכו עם הזמן לבני זוג לכל דבר וענין (למרות
21 שכל אחד שמר על דירתו בנפרד), משפחתה של המערער חיבקה את קופר חיבוק חם
22 ואימצו לחיקה כאחד מבניה, ואף נוצר קשר מיוחד בין קופר לבין בנה של המערער (הסובל
23 ממחלת האספרגר), קשר אשר היטיב מאוד עם הבן במצבו הבריאותי העדין והחמור; וכל
24 אלה הביאו לידי כך שהמערער נתנה בקופר אמון מלא ועיוור, אשר בסופו של דבר אפשר לו
25 לנצל זאת על מנת להוציא מהמערער את אותו חומר קטלני אשר לפי כתב האישום שהוגש
26 נגדו, ואשר בגינו עומד היום לדין כנאשם ברצח אשתו גיני, הוא אשר שימש לביצוע אותו
27 מעשה נורא.

28 20. לטענת ב"כ המערער, הנסיבות המתוארות לעיל, המוכיחות מעל לכל ספק
29 שהמערער נפלה קורבן לשכנועיו של קופר והאמינה באמונה שלמה לסיפור הבדים שעליו
30 ביסס את בקשתו אליה להעביר לו את החומר הקטלני, כל אלה היו חייבות לבוא לידי ביטוי
31 משמעותי הרבה יותר במסגרת שיקוליה של הוועדה הממליצה וכן בשיקוליו של השופט
32 סטרשנוב בהחלטתו. בהקשר של הטרגדיה הנוראית שפקדה את המערער עקב קשריה עם

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

- 1 קופר, לרבות ההליך הפלילי שהתנהל נגדה, טוען ב"כ המערערת כי קשה להלום את החלטת
- 2 הוועדה והשופט סטרשנוב להמייט על המערערת עונש נוסף כה כבד בדמות התליית רישיונה
- 3 כרופאה למשך שמונה שנים. לסברתו, חברי הוועדה והשופט סטרשנוב "לא השכילו להבין
- 4 את הנסיבות החמורות שבהן פעלה המערערת, ובעיקר לא השכילו להבין כי גם המערערת
- 5 נפלה קורבן למעשיו הנפשעים של רוצח סדרתי". כן טוען, "כי נפלה טעות חמורה בשיקול
- 6 דעתו של המשיב, עת מצא לנכון לאבחן בין ההליך הפלילי שהתנהל בעניינה לבין ההליך
- 7 המשמעותי".
- 8 21. בתמיכה לטענותיו מציין ב"כ המערערת כי בפני הוועדה העידו שלושה רופאים בכירים
- 9 שהם קולגות של המערערת, לפיהם מדובר ברופאה מקצועית מן הדרגה הראשונה, אשר
- 10 מסורה לעבודתה ואשר השקיעה את חייה לשם טיפול מסור והולם בכל המאות של
- 11 פציינטים שעברו תחת ידיה בשנות עבודתה הרבות עובר להפסקת עבודתה כרופאה עקב
- 12 פתיחת ההליכים הפליליים והמשמעותיים נגדה. מכאן, שבמסגרת שיקולי הוועדה, אשר
- 13 אמורים לבכר את האינטרס הציבורי, התעלמה הוועדה מתרומתה למערכת הבריאות
- 14 בעבודתה המסורה משך שנים רבות, וכן את אשר עוד מסוגלת לתרום ככל שתתאפשר
- 15 חזרתה לעבודתה לטובת החולים הרבים שיגיעו אליה לטיפול.
- 16 22. על בסיס כל האמור, מבקש ב"כ המערערת כי בית המשפט יקבל את הערעור,
- 17 ובהתחשב בזמן הרב (מעל שנתיים) שהמערערת כבר אינה עובדת (מאז החלטת בית המשפט
- 18 מיום 26.11.12), ניתן להסתפק בתקופת ההתלייה שכבר חלפה, שהיא לדבריו "עונש חמור
- 19 והולם ביותר בנסיבות העניין", ולהורות על חידוש מידי של רישיונה.
- 20 23. בהקשר זה טוען ב"כ המערערת כי נפלה טעות בהחלטה נשוא הערעור בכך שנקבע כי
- 21 תאריך הקובע להתחלת עונש ההשעיה הינו יום תחילת ההשעיה המנהלית, קרי, 12.6.13,
- 22 בעוד שלטענת המערערת, מן הראוי היה להתייחס לתאריך בו נאסר עליה לראשונה לעסוק
- 23 במקצועה כרופאה, בהחלטה השיפוטית שניתנה בהליך הפלילי ביום 26.11.12, וזאת, מאחר
- 24 שבאותו מועד החלה למעשה התליית רישיונה.
- 25 24. בתגובתו לטיעוני ב"כ המערערת, טוען ב"כ המשיב כי ההחלטה נשוא הערעור "הנה
- 26 סבירה, מידתית וניתנה בהסתמך על שיקולים ענייניים ומקצועיים בלבד" וכי על כן, אין
- 27 עילה להתערבותו של בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

25. בהקשר זה פורש ב"כ המשיב בתגובתו את החוק והפסיקה החלים בענייננו, אשר
במקובץ מחייבים כי בית המשפט לא יתערב בהחלטת המשיב, שהתקבלה מכוח סמכותו של
שר הבריאות, וזאת, מאחר שבתי המשפט יימנעו מלהתערב בכל הנוגע לעונש המוטל בהליך
משמעתי, אלא אם כן ימצא שיש בו סטייה מהותית משיקול דעת ראוי; ואין זה המקרה
בעניין דנא, בהתחשב בחומרת המעשים בהם הורשעה המערערת. בהקשר זה אף מציין ב"כ
המשיבים, כי המערערת כלל לא טרחה לציין בערעורה מהו מתחם הענישה הרלוונטי
לסברתה ולא הגישה פסיקה כלשהי ממנה ניתן היה ללמוד מהו העונש הנהוג בעבירות
משמעת בדרגת החומרה כבענייננו. בהעדר טיעון בדבר המתחם הראוי, אין לקבל כל טענה
כאילו שהמשיב סטה סטייה מהותית מן המקובל. מאידך גיסא, ב"כ המשיבים מציג
בתגובתו לערעור מגוון פסקי דין, כולם מקרים בהם מעשי הרופאים תרמו לרציחתו של
אדם, ואשר בהם נשללו רישיונותיהם, וזאת בתמיכה לטענתו כי התלייה של שמונה שנים –
ולא שלילה לצמיתות - הינה אמנם עונש חמור, אבל אינו סוטה ממתחם הסבירות.
26. אמנם, התוצאה בהליך הפלילי (ששה חודשים של עבודות שרות) הייתה תוצאה
מקילה בהרבה בהשוואה להחלטת המשיב להתליה של שמונה שנים, ברם, לטענת ב"כ
המשיבים, יש לאמץ את קביעת המשיב בהחלטתו, כי השיקולים שבשני ההליכים כלל אינם
דומים זה לזה, ואין ללמוד מן האחד לשני.
27. לטענת ב"כ המשיב, אין גם בנסיבות המיוחדות והטרגיות של המערערת כדי להצדיק
את קבלת הערעור.
- ראשית מציין ב"כ המשיב כי אין להתעלם מן העובדה – אשר אף המערערת אינה
מכחישה אותה – כי המערערת התייעצה עם חברתה למקצוע, אף היא רופאה מרדימה
במקום עבודת המערערת, אשר הביעה ספקנות חמורה באשר לסיפורו של קופר בדבר היותו
סוכן חשאי, וכי הוא זקוק לעזרתה של המערערת שתמסור לו את שם החומר הקטלני שבו
ניתן לחסל אדם בלי להשאיר עקבות, אלא שהמערערת בחרה להתעלם מאזהרת עמיתה
וסיפקה לקופר את שם החומר, ומאוחר יותר גנבה מבית החולים שלוש אמפולות של החומר
הקטלני ומסרה אליו.
28. מעבר לאמור, מציין ב"כ המשיבים כי הענישה המשמעטית נועדה להרתיע רופאים
מפני ביצוע מעשים המהווים עבירת משמעת, ולהגן על הציבור ועל רמתו וכבודו של מקצוע
הרפואה. אי לכך, טוען ב"כ המשיבים כי אין בכוחם של השיקולים שמדגיש ב"כ המערערת

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

בטיעוניו, המתמקדים בנסיבותיה האישיות של המערערת, כדי להטות את הכף לקולא
בעניינה.

29. מוסיף ב"כ המשיבים וטוען, כי יש גם לדחות את טענת המערערת שיש להתחשב
בתקופה שנאסר על המערערת מלעסוק ברפואה עקב החלטת בית המשפט במסגרת ההליך
הפלילי, ולהורות שתקופת ההתליה תחל כבר מן התאריך ההוא. לטענתו, המערערת
הסכימה לקבל על עצמה את איסור העיסוק ברפואה כחלק מן התנאים אשר אפשרו את
שחרורה ממעצרה, ועל כן, אין בכך כל רלוונטיות לתקופת ההתליה שהטיל המשיב.

דיון והכרעה

30. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, מזה ומזה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את
הערעור ככל שהוא נוגע לקביעת המשיב העקרונית, שיש להטיל על המערערת עונש של
התליה לתקופה של שמונה שנים. מאידך גיסא, מקובלת עלי עמדת המערערת שיש להתחשב
בתקופת ההתליה שהוטלה עליה על ידי בית המשפט בהליך הפלילי.

להלן נימוקי.

31. בדיון שהתקיים לפניי, הקשבתי קשב רב לטיעוני ב"כ המערערת באשר לטרגדיה
הנוראית שפקדה את המערערת עקב הסתבכותה עם קופר. כפי שטען ב"כ המערערת
באריכות ובפירוט רב, האיש הזה, פסיכופט אשר צד את המערערת ברשתו בכוחו האדיר
בשכנוע ובמניפולציות, הצליח לשדוד מן המערערת את כל רכושה, ליצור לעצמו "משפחה"
בה נחנה מתמיכה ואימון בלתי מסויגים, ולהעמיד פנים כאילו אוהב את המערערת, את בנה
ואת משפחתה, וכל זאת כאשר הינו נשוי לאישה אחרת אשר מאוחר יותר מצאה את מותה;
והגדיל לעשות עת שכנע את המערערת כי הינו סוכן חשאי המבצע חיסולים של אויבי
המדינה. בדיעבד התברר כי אותן שנים שהקריבה מחייה כדי לבנות מערכת יחסים עם קופר,
הושקעו לשווא, וכי האיש שהיא כה אהבה ואשר עבורו הייתה מוכנה לעשות הכול, ואף
לבצע לבקשתו את העבירות הפליליות ואתיות בהן הורשעה, לא היה אלא נוכל שהוליד
אותה שולל והרס את עולמה.

32. לטענת ב"כ המערערת, לעובדות אלו – אשר אושרו בתסקיר שהוגש לבית המשפט
הפלילי ואשר על פיהן נגזר על המערערת בהליך האמור עונש קל יחסי של שישה חודשי
עבודות שרות – לא ניתן משקל ממשי בהחלטת המשיב, ובכך החטיא את המטרה שבענישה
המשמעתית; שכן, בנסיבות המתוארות, ההרתעה נגד חזרה על המעשים בהם הורשעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

- 1 המערערת הינה כה מלאה עד שאין כל סיכוי שתחזור על מעשים דומים עד יומה האחרון,
2 והיא צומחת מעצם התובנה באשר לממדי קריסת שיקול דעתה המקצועי של המערערת מול
3 שכנועיו של קופר. אי לכך, שואל ב"כ המערערת, איזו תועלת ירוויח הציבור בנסיבות
4 האמורות מהטלת ענישה חמורה "נוספת" על המערערת בדמות התלייה ארוכה של שמונה
5 שנים, בהן לא תוכל להתפרנס ולשקם את עצמה כלכלית, וכן לא תוכל לעסוק במקצועה וכך
6 לתרום לתרומתה הסגולית לחולים הרבים בהם הייתה יכולה לטפל במסגרת עבודתה בבית
7 החולים.
- 8 33. על בסיס האמור, מבקש ב"כ המערערת כי בית משפט יטה אוזן קשבת לבקשת
9 המערערת, ויפחית משמעותית את העונש שהוטל על המערערת, משמונה שנים לכשנתיים
10 שכבר חלפו מאז הפסיקה המערערת לעבוד במקצועה.
- 11 34. עם כל ההבנה למצוקתה וסבלה של המערערת בפרשה האומללה שנפרשה לפניי, אין
12 ביכולתי להסכים עם טענת ב"כ המערערת שיש בכך כדי להטות את הכף לטובת קבלת
13 הערעור.
- 14 35. עובדות המקרה דגן מעמידות על כף המאזניים, באופן הכי חד וברור, את שאלת
15 המשקל שיש לייחס בהליך משמעותי המתנהל נגד רופא, לנסיבותיו האישיות של הרופא, בעת
16 ביצוע העבירה ובעת גזירת עונשו, מול השיקולים הציבוריים שבלב לבו של ההליך
17 המשמעותי. מעיון בפסיקה עולה, כי בתי המשפט הינם תמימי דעים כי יש לתת משקל מכריע
18 לשיקולים הציבוריים. בצדק מפנה ב"כ המשיבים לע"א 10979 ד"ר ליביו לאור נ' שר
19 הבריאות, פ"ד נט(6) 357, 362 – 363 (2005) (להלן: "פס"ד לאור"), בו נקבע כדלקמן:
- 20 השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים שבנידון הינו השיקול של
21 הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של
22 מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים... לפיכך נפסק כי
23 **בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות**
24 **לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים**
25 **הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש**
26 **לשקלו, אם בכלל.** [ההדגשה שלי – ב.ג.]
- 27 קביעה זו חשובה במיוחד במקרה שלפניי. נסיבותיה של המערערת אכן טרגיות, וב"כ
28 המערערת עשה את עבודתו נאמנה בהדגשת הפן הזה בערעור. ברם, אין בפיה של המערערת
29 כל טענה של ממש באשר לחומרת המעשים שבצעה. למרות שעמיתה למקצוע הזהירה לבל
30 תיכנע ללחציו של קופר ולא תיענה לבקשתו לספק לו מידע, ולאחר מכן אף החומר הקטלני

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

עצמו, גמרה בלבה לעשות מעשה, גנבה את האמפולות הקטלניות והעבירן לידי. המערערת
אינה מתגוננת בטענה שקופר סנור את עיניה עד כדי שלא השכילה להבין את חומרת
מעשיה; אלא שלטענתה, האמינה באמונה שלימה שהיא מספקת את סם המוות שבאמפולות
שגנבה לשם חיסולו של אויב מר של מדינת ישראל, ועל כן, לסברתו של ב"כ המערערת,
אמונתה המלאה של המערערת שמעשיה אינן עבירה כלל, אלא מעשים פטריטיים, אמורה
הייתה להקחות את מידת החומרה שבעבירות בעיניהם של הוועדה והשופט סטרשנוב,
ולהביא לעונש קל הרבה יותר.

36. דא עקא, שאין באמונתה הסובייקטיבית של המערערת כדי לגרוע מן העובדה
שהמערערת אכן גנבה את האמפולות, בהן חומר קטלני שבכוחו להמית אדם, ומסרה אותן
לאיש זר, תוך שהבינה היטב כי האיש אשר אליו מסרה את החומר מתכוון לעשות בו שימוש
להמתת אדם. ואף אם האמינה המערערת שמטרת פעולת ההמתה הינה אויב, מחבל, או כל
"מרעין בישין" אחרים, בסופו של יום גמרה אומר לסייע בהמתת אדם, למרות שידעה, או
הייתה צריכה לדעת, כי מתן סיוע על ידי רופא לנטילת חייו של אדם – כל אדם, באשר הוא,
יהיה מי שיהיה – הינה עבירה אתית מן הדרגה הראשונה. אמנם, המערערת לא הואשמה
ולא הורשעה אלא בגניבת החומר ומסירתה לאחר, ולא בסיוע להריגת אדם; ברם בהתחשב
בשיקולים המפורטים לעיל, נשגב מבינתי הכיצד ניתן לטעון שאמונת המערערת האמורה
יכולה לחפות על העבירות שביצעה. אין להעלות על הדעת שרופא יוכל לבצע עבירות כה
חמורות, לגנוב חומרים קטלניים מבית חולים ולהעבירם לידי מאן דהו, בניגוד לחוק ושלא
בידיעתו ובאישורו של בית החולים בו היא עובדת, ולבקש הקלה בעונשו המשמעותי בגין
עבירות אלו בטענה שהאמין שהוא פעל לסייע "לסוכן חשאי" בביצוע משימה סודית.

37. פועל יוצא מן האמור, כי העבירות האתיות של המערערת עומדות במלוא חומרתן,
ונסיבותיה האישיות של המערערת, אשר גרמו לה לשתף פעולה עם קופר, כלל אינן מהוות
שיקול שבכוחם להביא להקלה בעונשה המשמעותי. כפי שנקבע בפס"ד לאור,

בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות
לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים
הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש
לשקלו, אם בכלל.

בהתחשב בסטייה הנורמטיבית החמורה שבעבירות האתיות שביצעה המערערת, חייב
ההליך המשמעותי בעניינה לשדר מסר ברור וחד-משמעי, לציבור בכלל, ולציבור הרופאים

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

- 1 בפרט, כי לעבירות אלו אין מקום במקצוע הרפואה, יהיו שיקוליו האישיים של הרופא אשר
2 יהיו.
- 3 38. בנסיבות האמורות, אפוא, אין למצוא בהחלטת המשיב כל רבב, וודאי לא "סטייה
4 מהותית" ממתחם השיקול הסביר, ועל כן אין מקום להתערב בעונש שהטיל על המערערת
5 בהחלטתו.
- 6 39. נשאר לנו לדון בטענת המערערת כי החלטת המשיב להחיל את עונש ההתלייה החל
7 מיום תחילת ההשעיה המנהלית, קרי, 12.6.13, אינה מתחשבת בתקופה שבה נאסר עליה
8 לעסוק במקצוע הרפואה מכוח ההחלטה השיפוטית שניתנה ביום 26.11.12 כתנאי לשחרורה
9 ממעצר בהליך הפלילי שהתנהל נגדה. לטענתה, מאחר שמן התאריך האמור לא עסקה
10 המערערת בפועל כרופאה, מן הראוי שתקופה האמורה מיום 26.11.12 ועד לתחילת ההתליה
11 המנהלית ביום 12.6.13, תוכר בחישוב תקופת ההתלייה הכוללת שנגזרת עליה.
- 12 40. בתגובת ב"כ המשיבים נטען כי אין להיעתר לבקשת זו של המערערת, מאחר שצו
13 השיפוט אשר בה נאסר עליה לעסוק ברפואה ניתן בהסכמתה, במסגרת שחרורה של
14 המערערת ממעצרה. אי לכך, טוען ב"כ המשיבים כי אין מקום לקזז את תקופת ההשעיה
15 אשר נגזרה על המערערת מכוח ההחלטה השיפוטית האמורה.
- 16 41. השאלה האם במסגרת חישוב תקופת ההתליה שנקבעה כעונש משמעותי, יש להתחשב
17 בתקופת ההשעיה שנגזר על הנקבל מכוח החלטה שיפוטית, כבר עלתה במסגרת החלטות
18 השר וגם החלטות בית המשפט. כך, לדוגמא, נקבע על ידי מותב זה בע"י 23870-01-12 **פיגר**
19 **נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות ואח' (4.7.12):**
- 20 במקרה דנן יש להתחשב בעובדה כי בנוסף לעצם הרשעתו בפלילים,
21 ריצה המערער עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של
22 שנים עשר חודשים. אמנם, אין חפיפה מליאה בין מטרות הענישה
23 הפלילית, מחד, לבין אלו של ההליך המשמעותי, מאידך; ברם, אין
24 להתעלם מכך שעניינה של התלייה הרישיון הינה בראש ובראשונה
25 מניעת עיסוקו של הרופא במקצועו בתקופת ההתלייה. בענייננו,
26 הושגה מטרה זו למשך התקופה בה ריצה עונש מאסר בפועל,
27 כשממילא היה מנוע מלעבוד; ואי לכך, נחה דעתי כי מן הראוי היה
28 שלא להתעלם מתקופה זו בעת קבלת ההחלטה המשמעותית, כך
29 שתינתן הוראה, במסגרת החלטת המשיב, לקיזוז תקופת המאסר
30 בפועל מתקופת ההתלייה שנגזרה על הנקבל.

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 14-12-18729 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1 ויש להדגיש: אין בהפחתה זו משום פגיעה באינטרס הציבורי הטמון
2 בדין המשמעותי. זאת משום שהעונש הכבד (כהגדרת המשיב
3 בהחלטתו) שהוטל על המערער, נשאר עקרונית בעינו, לתקופה של
4 ארבע שנים; אלא, שתקופת המאסר תיחשב כחלק מתקופת ההתלייה
5 וחופפת לה. אי לכך, המסר שמשודר מהתליית רישיונו של המערער
6 לתקופה של ארבע שנים נשאר אף הוא בעינו, ויש בו משום הרתעה
7 משמעותית למגזר הרופאים לבל ייטלו שוחד ממטופלים ולבל יאמצו
8 את שיטות פעולותיו של המערער. כמו כן, גם העונש המשמעותי
9 המבוצע בפועל, קרי, התליית רישיון המערער כרופא לשלוש שנים
10 נוספות לאחר שנת מאסר בפועל, יש בו כדי לשמור על רמתו וכבודו של
11 מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים. בכך, מקיים הוא את מטרת
12 השמירה על האינטרס הציבורי הגלומה בדין המשמעותי (ראה לעניין
13 האינטרס הציבורי: ע"א 10979/04 ד"ר ליבין נ' שר הבריאות, פורסם
14 במאגרים המשפטיים (2005)).

15 אציין כי גם בעבר הוחלט, בנסיבות המתאימות, להפחית עונש
16 ההתלייה בהליך משמעותי בגין ריצת עונש מאסר בפועל: כך בשנת
17 1993 החליט שר הבריאות, לפי המלצת דו"ח ועדת משמעת, בעניינו
18 של ד"ר יחיאל דב היילברון, אשר הורשע בעבירות של קבלת שוחד
19 וקבלת דבר במרמה. בדו"ח הוועדה הומלץ כי רישיונו יותלה לשלוש
20 שנים, אולם מאחר שאותו רופא ריצה חצי שנה בעבודות שירות, הומלץ
21 לנכות תקופה זו ולהתלות את רישיונו רק לתקופה של שנתיים וחצי
22 (החלטת שר הבריאות ודו"ח הוועדה מצורפים בנספח ה' להודעת
23 הערעור). קל וחומר שראוי לנהוג כך בעניינו, כאשר מנוכה תקופת
24 מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, להבדיל מעבודות שירות.

25 42. כן נקבע על ידי כב' השופט סטרשנוב בהחלטתו 14-21 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
26 נ' ד"ר יעקב מייסון, מיום 21.10.14, כדלהלן:

27 בהחלטת מס 13-28 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ' האח
28 ראדי קבלאן (ניתנה ביום 22.9.13), אליה התייחסו ב"כ הצדדים,
29 אכן קבעתי כי ניתן להתחשב בתקופת השעיה שהוטלה באותו
30 ענין ע"י גורם אחר (נציב שירות המדינה), ולנכותה מתקופת
31 ההתלייה המוטלת בגין אותה עבירה. כפי שנכתב בהחלטתה.

32 '... הגעתי למסקנה כי נוכח העובדה שהעורר הושעה
33 מעבודתו כאח למשך קרוב לשנתיים (בחלקה של התקופה אף
34 מעבר לנדרש), יש מקום לקחת בחשבון השעיה זו במניין
35 תקופת ההתלייה שהוטלה ע"י הוועדה. זאת – למרות
36 שמדובר בשתי ערכאות שונות שדנו בעניינו ואף ברשויות
37 שונות שציוו על ההשעיה וההתלייה – נציב שירות המדינה
38 מזה, וועדת המשמעת ומנכ"ל משרד הבריאות, מזה.'

39 סבורני כי אותו היגיון דברים, כפי שפורט בהרחבה בהחלטת
40 הנ"ל, ישים גם למקרה דנן, בו הושעה הנקבל מעבודתו כרופא –

בית המשפט המחוזי בירושלים

02 פברואר 2015

עש"א 18729-12-14 זקוטסקי נ' כבוד השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב ואח'

1 בין באופן מלא ובין באופן חלקי – וזאת עפ"י החלטות שיפוטיות
2 של בתי המשפט, מבלי שעסק בפועל, אותה תקופה, בעיסוקו
3 כרופא המטפל בחולים.

4 (ההדגשה במקור – ב.ג.)

5 43. גם במקרה דנן, כמו בעניינו של ד"ר מייסון, הצו השיפוטי אשר לפיו נאסר על
6 המערערת מלעסוק ברפואה, ניתן במסגרת החלטת בית המשפט לשחרורה ממעצר; ולא
7 מצאתי בטיעוני ב"כ המשיבים כל נימוק המבחין בין המקרה של המערערת לבין המקרים
8 המפורטים לעיל, בהם נקבע כי ימי ההשעיה השיפוטית יילקחו בחשבון בחישוב תקופת
9 ההתלייה המשמעתית.

10 44. אי לכך, מקובלת עלי טענת ב"כ המערערת כי יש להתחשב בימי השעיית המערערת
11 בהליך הפלילי, בחישוב תקופת ההתלייה שהוטלה עליה בהליך המשמעתי.

12 45. כללו וסיכמו של דבר – הערעור מתקבל חלקית, במובן זה שתקופת ההתלייה של
13 שמונה שנים שנגזרה על המערערת תישאר על כנה, וחישוב התקופה יחל מיום 26.11.12.

14

15

16 ניתן היום, י"ג שבט תשע"ה, 02 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

17

בן-ציון גרינברגר, שופט

18

19

20

21

22

23

24